

hvordan man samler ind. Jeg tror, det er noget, man godt kan rundtomkring, og det vil man selvfølgelig gå videre med.

Jeg er nødt til at gå lidt mere ned i noget principielt, for der er to store problemer, synes jeg, ved forslaget.

Det ene er, at det ikke er helt gennemtænkt. Vi har de dér enkeltmenigheder rundtomkring og deres venskabsmenigheder, og der kan altså godt komme run på venskaberne, hvis en nabo-menighed pludselig opdager, at man kan få danske kirkeskattemidler til at restaurere kirken, hvis man nu bare bliver gode venner. Altså det er den dér struktur, som jeg synes virker, skal vi sige uigennemtænkt i forhold til, hvad vi kan komme ud for.

I forlængelse af det er der jo også det problem – og jeg er enig med forslagsstillerne; jeg ved det fra mange kirker også, at det er noget, man tænker over – at vi har så mange penge, siger de. Der er så flot dér, hvor vi bor. Hvor er det dog for galt, at vi ikke kan bruge nogle af de penge lidt anderledes.

Jeg synes i og for sig, det er sympatisk, og jeg synes, det skal støttes, og det er trods alt deres egne penge. Men sådan som vores struktur er i kirken, så er det i øjeblikket ikke muligt at lave det på den måde. Altså hvis vi havde haft stiftsråd osv., der kunne samtænke det her og se, hvordan vi kunne flytte midlerne på en anden måde, så der også kom en bedre sammenhæng mellem den skatteudskrevne del af det og den bevilgede, så kunne det hjælpe på det.

Det er altså igen et eksempel på, hvor afmægtig vores kirke er, når der kommer mennesker udeomkring i vores menigheder og siger: Hvorfor kan vi ikke gøre sådan og sådan? Så render de altså ind i alt for megen tung mærkværdighed, hvortil hører det underlige, at Folketinget sidder og bestemmer, hvad de må bruge deres penge til. Det er altså underligt med den folkekirke, som er den eneste, der ikke kan rokke med ørerne selv, men som skal en tur omkring Folketinget med hvad som helst.

Lad mig så i forlængelse af det nævne det andet problem, jeg synes der er ved det her. Det er en side af den sag, som SF har snakket med Kristeligt Folkeparti om og også snakker med andre partier om, nemlig Kristeligt Folkepartis og SF's fælles ønske om at få grundloven og statsstøtten på niveau med hinanden, således at de penge, der betales fra staten til folkekirken, flyttes fra præstelønningerne og over til de fre-

dede kirker, sådan at der ikke længere er klums med grundloven, sådan som der jo tydeligvis er i øjeblikket, hvor pengene bruges til præstelønninger.

Det er et forslag, som SF længe har arbejdet for, og som jeg ved flere og flere mener der bør gøres noget ved, så vi kan være både vores folkekirke og vores grundlov bekendt i forhold til hinanden.

Der synes jeg måske nok, at det her forslag spænder en lille smule ben for den intention, og jeg håber, at Kristeligt Folkeparti kan høre både hele den positive tilgang til det og ønsket fra SF's side om at finde en model, så vi ikke her skal sidde og styre de ting, og så vi altså samtidig kan få tilskuddene til kirkebyggerierne – eller ikke kirkebyggerierne, for det skal selvfølgelig stadig være en folkekirkelig ligningsopgave, men til vedligeholdelsen af de fredede kirker på plads.

Henrik Svane (RV):

Jeg vil indledningsvis sige, at Det Radikale Venstre ikke kan anbefale lovforslaget. Det skyldes overordnet det grundlæggende princip for den folkekirkelige økonomi, som flere af de øvrige ordførere allerede har betonet her fra talerstolen, altså det grundlæggende princip, at kirkeskatten kun kan og bør anvendes til folkekirkelige formål.

Det er den situation, der eksisterer i dag, og Det Radikale Venstre har intet ønske om at ændre dette.

Til gengæld er det glædeligt, som også andre har udtrykt, at mange i den danske folkekirke på trods af de gældende regler alligevel er engageret i mellemkirkelige relationer, særlig med venskabskirker og menigheder i Østeuropa. Det er nogle venskabsbånd, der er væsentlige og perspektivrige for begge parter. Derfor er det et radikalt håb, at disse mellemkirkelige forbindelser fremover må fortsætte med at engagere kirkens medlemmer. Det tror vi også på, selv om dette lovforslag ikke vedtages, for ikke blot viser den foreløbige indsats, at mange af folkekirkens medlemmer er optaget af det mellemkirkelige samarbejde, men derudover tror Det Radikale Venstre heller ikke på, at det mellemkirkelige engagement er båret af pengepuljer og murstensbygninger, men af menneskelige relationer og dermed private donationer.

På den baggrund kan vi altså ikke anbefale, at lovforslaget vedtages.